

ÇARESİZ GECELERDE PARLAYAN IŞIK

“KUDÜS”

İçime düşen bir yangın var uzun zamandır. Harlıyorlar ateşi durmadan, usanmadan. Su taşıyan kararlı, gönülleri birbirine bağlanmış birileri görüyorum sonra. Umut yeşeriyor içimde. Bir umut var ki beni, bizi ve gönülleri bu yangınla kavrulmuş herkesi ayakta tutuyor. Peki nedir bu yangının sebebi? Sezai Karakoç’un da dizelerinde söylediği “Gökte yapılmış yere indirilen şehir. Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri.”dir. Kudüs’tür cümlelere, dizelere, kitaplara sığmayacak olan bu şehir. Geçmişten beri tüm insanlığın aklında ama bazılarının gönlünde bir yara olan Kudüs. İşte bu kutlu şehir için mücadele verdiğimiz bir dönemden geçiyoruz yine. Yine ve yine.. çünkü hiç bitmeyecek bir imtihan bu. Ne kafalarına katliamı, kan dökmeyi, zulüm yapmayı koymuşlar vazgeçecek bu mücadeleden ne de Kudüs’ e dizelerinde, kitaplarında, dillerinde, kalplerinde yer açmış insanlar vazgeçecek. Ama bu savaş aslında bizimle onlar arasında değil. Zira karşımızda masum insanlara zulüm yapan bu insanlar varken İslam dünyasının göz bebeği, sonsuz davası Kudüs için savaşmak elbette ki haksız bir mücadele olurdu. Bizim asıl savaşımız yüreğimizdeki o yangının içimizi titreten Kudüs’ten çıktığını görebilmek ve bu yangına su taşıyanlardan olabilmekte. Ve bunun bilincinde olan bütün Müslüman kardeşlerimizin yerine yazıyorum bu satırları da. Zulüm gören, İslam dünyasının ilk şehitleri Yasir ve Sümeyye gibi bu yolda, bu haklı davası için canını veren; evladı, annesi, babası , en önemlisi Müslüman kardeşi gözlerinin önünde canice katledilen, ve sesleri ta Filistin sokaklarından buraya gelen kardeşlerimiz için yazıyorum. “Kalbimin yarısı Mekke, yarısı Medine üzerinde bir tül gibi Kudüs vardır” diyor şair. İşte böyledir bizim için Kudüs. O toprak parçasını elimizden alsalar bile gönlümüzden çekip çıkaramazlar Kudüs aşkını. Her zaman her fırsatta her yerde haykırır tüm Müslümanlar Kudüs aşkıyla yanıp tutuştuklarını. Kalbimden öyle şeyler geliyor ki dilime,kalemime.. Bu kağıda, bu cümlelere hapsolmaktan çok öte. Benim elimde kalemim var şimdi, diğerinin elinde fırçası, ötekimizin de silahı. Ama hepimizde olan bir güç var ki, Allah aşkı. Kudüs aklıma düşüyor bu gece yine. Daralıyorum, biri sınıksız tutuyor beni, dizlerim çözülüyor sanki. Yürüyordum eskiden Mescid-i Aksanın olduğu o topraklarda yürüyordum. Görüyordu o güzel şehri gözlerim. Duyuyordu o sokaklarda oynayan çocukların seslerini bu kulaklar. Ve bir anda söndü ışıklar, gözlerim görmez oldu. Kulaklarımda bir uğultu, bir feryat yankılanıyor. Uyanmak istiyorum olmuyor, tutmak istiyorum o çocuğun elinden, o şehrin toprağına gömülmek istiyorum. Orda sonsuza kadar bir taş olmak istiyorum o kaldırımın. İzin vermiyorlar. Gözlerimin önünde Kudüs’ü alıyorlar benden, mihlanmışım olduğum yerde. İçim yanıyor, Kudüs gidiyor diyorum anne...Bir değil bin evladın gidiyor diyorum. İçimde bir yangın büyüyor. Her şehit bir odun atıyor yangınımı. Terliyorum, uyanmak istiyorum. Ve sonra dizlerimin üzerine çökmüş ellerimi açıyorum arşa. Kafamı kaldırıyorum Mescid-i Aksa karşılıyor beni. O an o el bırakıyor beni, kulaklarım duyar oluyor, dilimden dökülüyor şu sözler, “ Ey Allah’ım sen bu içimdeki yangını söndür, Kudüs’ün üzerine kapanan bu karanlık örtüyü kaldır Ya Rabbim”. Ve ayaklarımın altındaki yer titriyor. Uzaktan gelen birileri var bu sefer. Hepsini aynı sevdıyla yanıp tutuşan, bir Kuran’ın yaprakları gibi ayrılmaz bir bütün. Ayakları yere basıyor hepsinin, dualar okuyarak geliyorlar karşıdan. O an anlıyorum.

İçimdeki o yangın sönmüş, o çocuğun feryatları dinmiş ve Kudüs'ün her köşesi bizim olmuş. İşte bizim içimizde böyle bir aşk varken, Kudüs yine bizim olacak ve bu zulüm bu vahşet bitecek. İşte biz o zaman dünyaya yeni gözlerini açmış çocukların selası yerine kulaklarına ismini okuyacağız. İşte biz o zaman Mescid-i Aksa'da bütün Müslüman alemi yan yana durup secde edeceğiz. “Yakındır sonsuz özgürlüğün... Yakındır ey Miraç'ın anahtarı..”. Kurtuluş yakarışlarının değil şükür çılgınlıklarının yankılanacağı günler yakındır ey Kudüs. Ey peygamberin, Kanuni'nin, Selahaddin'in mirası Kudüs. Bu satırları yazarken gözlerimden akan yaşlar bilirim ki senin yangınına bir çeşme gibi akacak. Umut edeceğiz hepimiz. Ve dillerimizde şu sözlerle gözlerimizi Kudüs'e çevireceğiz:

“BİR SABAH GELECEK KARDAN AYDINLIK...”